

Վահան Տերյան

Դարձ

Մի օր առհավետ կյանքս կանհիծեմ
Ու գունատ հույսի քայլերով տարտամ
Կրգտնեմ ուղին հեռավոր քո տան
Եվ թույլ ձեռներով դուռդ կրծեծեմ:
Տըխտուր կըժպտաս դու հոգնածորեն
Ու հոգնածորեն դուռը կըբանաս
Մրտիս մութ ցավը անխոս կիմանաս,
Եվ արցունքներդ հանդարտ կըծորեն:
Եվ գթությունը քո քրոջական
Միրտըս կըլցնե խնդության լուսով,
Քո սուրբ, ծնկները կըգրկեմ հուսով,
Եվ կրհեկեկամ, և կրհեկեկամ...

25/1 1908